

V. 6/22.11. 35-

Afmælisorð.

Fyrir mörgum árum gekk eg í Guðspekifélagið hér í þeirri von að það gæti orðið mér hjálp til að fræðast um efni sem mér lék hugur á að kynna. Varð það og að vísu, að sumu leyti, en þó duldist mér ekki að eg hafði gert mér talsvert rangar hugmyndir um félagið. Virtist mér þar talsvert minna um frjálsslyndi en látið er í veðri vaka í hinum guðspekilegu bókmentum. Það verður t. d. ekki annað sagt, en að það sé fullkomlega trúarsetning þar í félaginu, að menn fæðist aftur og aftur hér á jörðu, og er það sú trú, að menn sé endurbornir, sem í Eddu Sæmundar er kölluð kerlingavilla. Þá virtist og vera um nokkurskonar rétt-

trúnað að ræða gagnvart hinni yfirgnæfandi vísu frú Annie Besant. Og þarf það að vísu ekki að efa, að þessi gamla heiðurskona, sem tók því með svo mikilli stillingu hvernig fóstursonurinn, Krishnamurti, brást henni, var þess makleg að vera mjög mikils metin, en þó hygg eg að mikilleiki hennar hafi verið í öðru fölginn meir en því hver heimspekingur hún var. Leiðin sem hún bentu á, var ekki leiðin til sannleikans, trú hennar á hin austrænu fræði var of mikil.

Guðspekifélaginu vil eg óska þess, að það mætti verða í raun og sannleika, það sem hinn núverandi formaður þess, skáldið Grétar Fells, segir að það sé, í grein sinni í Vísi, 17. þ. m., og ekki sist, að takast mætti með tilstyrk hinna fögru siðferðiskenninga, að snúa hugarfari jafnvel einhvers, sem ekki væri vel innrættur, meir í mannúðar-áttina.

Helgi Pjeturss.